

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **P. B.**

skazanego z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 19 października 2016r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału IV Karnego

Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 czerwca 2016r. o odmowie

przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu

Okręgowego w K. z dnia 24 maja 2016r. w sprawie IV Ka (...)

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Wyrok w sprawie IV Ka (...) został wydany przez Sąd Okręgowy w K. w dniu 24 maja 2016r. Na rozprawie tej nie był obecny oskarżony P. B.

Skazanemu wysłano pouczenie o sposobie, terminie i warunkach wniesienia kasacji, w tym, o terminie do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. W niniejszej sprawie akt oskarżenia wpłynął do Sądu przed dniem 1 lipca 2015r., a zatem zgodnie z dyspozycją art. 457§2 k.p.k. w zw. z art. 422§1 k.p.k., w obecnym brzmieniu (art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw [Dz. U. z 2016r., poz. 437]) – w sprawie, w której Sąd Odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, uzasadnienie sporządza się na wniosek strony, a termin do złożenia takiego wniosku wynosi 7 dni od

dnia ogłoszenia wyroku. W tej sytuacji, w niniejszej sprawie, ostatnim dniem tego terminu był 31 maja 2016r.

Skazany wniosek o sporządzenie uzasadnienia nadał w dniu 7 czerwca 2016r. Prawidłowo zatem przyjęto w zaskarżonym zarządzeniu, że wniosek złożono po upływie ustawowego terminu zawitego.

Zgodnie z dyspozycją art. 457§2 k.p.k. w zw. z art. 422§3 k.p.k. odmawia się przyjęcia wniosku złożonego po terminie. Zaskarżone zarządzenie zostało zatem wydane w zgodzie z obowiązującymi przepisami.

Powyższe powoduje, że zażalenie skazanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Odrębną kwestię stanowi to, kiedy skazanemu doręczono opisane wyżej pouczenie, a zatem, czy miał on możliwość postąpić w sposób w nim opisany i zachować termin zawity. Jak wynika z akt sprawy, nastąpiło to dopiero w dniu 3 czerwca 2016r (k. 313), a więc już po upływie terminu do złożenia przedmiotowego wniosku. Taka sytuacja rodzi po stronie skazanego uprawnienie do ubiegania się o przywrócenie terminu do złożenia stosownego wniosku. Skazany z możliwości tej skorzystał (k.322). Wniosek ten winien zatem obecnie zostać rozpoznany.

Kierując się przedstawionymi względami, Sad Najwyższy orzekł, jak na wstępie.